

Saarna 22.3. 2007 torstai

TEKSTI 5. MOOSEKSEN KIRJA 8:2

Tehdäkseen teidät nöyriksi hän piti teitä nälässä ja ruokki teitä sitten mannalla, jota ette olleet ennen maistaneet, eivät myöskään teidän isänne. Hän halusi osoittaa teille, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan kaikesta mitä Herra sanoo.

Vanhassa juutalaisessa kaskussa köyhä mies tuli valittamaan rabbille kotinsa ahtautta. Rabbi neuvoi tätä ottamaan huoneeseen vielä vuohen. Köyhä vastusti ensin ajatusta mutta suostui lopulta rabbin ehdotukseen.

Rabbi kehotti miestä tulemaan luokseen kahden viikon kuluttua kertomaan mitä heille kuuluu.

Mies saapui ja kertoi että nyt heillä vasta tukalaa olikin. Vie nyt vuohi pois, neuvoi rabbi, ja tule kahden viikon kuluttua uudestaan luokseni.

Kahden viikon kuluttua köyhä saapui ja kertoi heillä nyt olevan mukavan väljän tuntuista.

Jumala käyttää meitä kasvattaessaan joskus samankaltaista keinoa, kuin kaskun rabbi. Hän antaa meille jonkin taakan tai ottaa meiltä jotain pois, ja kun kaipuumme kasvaa kyllin suureksi, hän antaa ihmeellisesti vastauksen ongelmaamme, kun sitä hartaasti pyydämme.

Tämä saattaa tuntua kerrottuna naivilta, mutta tosi tilanteessa asiat ovat vakavia, kuten se, että sairastuu rankkaan tautiin, ja sitten parantuu siitä ihmeellisesti.

Herra opettaa meille, ettei elämä ole ihmisviisauden varassa, vaan Jumalan, joka voi tehdä ihmeitä ilman määrää. Pelastus on niistä suurin.

Jumala kohtelee meitä kuin rakkaita lapsia. Lasten kasvatukseen kuuluu myös rajojen asettaminen. Nöyrytminen asettaa rajat ylpeydellemme. Ilman tätä rajaa emme tahtoisu suostua sydämen yksinkertaiseen kuuliaisuuteen Jumalan ja hänen tahtonsa edessä.

Sitä kuitenkin Isä Meidän- rukouksessa aina pyydämme. Jumalan koulussa rukouksemme saa yhä uutta syvyyttä, kun käsitämme miten riippuvaisia Jumalasta me todella olemme.

Jeesus, päästä minut vapaaksi kaiken järkeistämisestä. Anna minun uskoa sinuun niin kuin uskoa tulee.

Saarna 23.3. 2007

TEKSTI 1. KORINTTOLAISKIRJE 10:6-7

Näin heistä tuli meille varoittavia esimerkkejä: meidän ei pidä himoita pahaa, niin kuin he tekivät.

Älkää ruvetko palvelemaan epäjumalia niin kuin jotkut heistä.

Kun kätesi osuu vahingossa kuumalle

keittolevyllä, vedät sen kiireesti pois. Kokemuksesta oppii kavahtamaan kuumentunutta hellan levyä.

Jotain samaa on tämän päivän tekstin kehotuksessa: "Kavahtakaa! Varokaa vaaraa! "

On olemassa sellaista jota tulee kavahtaa, sellaista mikä on todella pahaa. Sinä elävänä kristittynä tiedät tämän ja osaat varoa vaaraa, mutta silti on hyvä joskus kehottaa kiertämään paha kaukaa.

Voihan joukossamme olla juuri uskoon tulleita, jotka eivät vielä ymmärrä, tai voihan olla niitäkin, jotka ovat nukahtamaisillaan.

Sen sijaan ne, jotka ovat Jumalan valtakunnan ulkopuolella, jotka eivät ole vielä saaneet syntyä uudesti Jumalan sanan ja Pyhän Hengen vaikutuksesta, ovat alituisessa kuoleman vaarassa.

Epäjumalanpalvelus johtaa aina ennemmin tai myöhemmin vaikeuksiin, jopa kohtalokkaiisiin tapahtumiin. Kuinka moni perhe on tuhoutunut ja sydän särkynyt kuningas alkoholin takia?

Kuinka moni on kuollut ahneuden tai kateuden takia, kun on lähdetty mukaan hämäräperäisiin puuhiin, tai on lähdetty kansakuntina sotaan vallanhimon tai vihan sokaisemina.

Kuinka moni kuolee tänäänkin synnin pettämänä ilman Kristusta ja osallisuutta syntien anteeksisaamisesta ja joutuu kadotukseen?

Jeesus itkee jokaisen kadotetun sielun vuoksi.

Hän itkee myös siksi jos hänen seurakunnassaan kiistellään ja riidellään ja elävät kristityt pahoittavat toistensa mielet, ja niin keskinäinen lähimmäisenrakkaus säröilee. Ei ole voimaa todistaa kadotukseen matkalla oleville Kristuksen armosta ja rakkaudesta.

Jeesus, varjele, ettei pienikään paha saisi hallita ajatuksiani ja olemustani.

Anna minussa sen sijaan kasvaa Pyhän Hengen hedelmää: Jumalan antamaa rakkautta, iloa, rauhaa, ystävällisyyttä sävyisyyttä, itseni hillitsemistä.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2007 jaotusta

Saarna 24.3. 2007

JOH.6:15

Mutta Jeesus tiesi, että ihmiset aikoivat väkisin tehdä hänestä kuninkaan, ja siksi hän vetäytyi taas vuorelle. Hän meni sinne yksin.

Kuningas on kuollut, eläköön kuningas! Tämä vanha vallanperimyksestä ilmoittava huuto sopii hyvin Jeesukseen. Hän oli kuningas ja hänestä tuli kuningas.

Ennen Jeesuksen ristinkuolemaa ja ylösnousemusta hänessä nähdään korostuneesti armo ja laupeus yhdessä totuuden kanssa, hänen tulevassa paluussaan maan päälle nähdään korostuneesti hänen pyhytensä ja tuomiovaltansa.

Nyt ei vielä ollut käsillä se hetki, jolloin elävät ja kuolleet tuomitaan tekojensa mukaan. Nyt oli lähellä hetki, jolloin taivaallisesta kirkkaudesta luopunut Herran kärsivä palvelija antaisi henkensä kansansa ja kaikkien ihmisten puolesta ja heräisi kolmantena päivänä kuolleista.

Tätä Jeesusta kuninkaakseen haluava kansa ei käsittänyt. He katsoivat vain lähietäisyydelle, pinnallisesti asioita arvioiden. He eivät muistaneet, että juuri synty oli tuhonnut muinaisen Israelin kuningaskunnan.

Jeesuksen uhrikuolema toisi sovituksen ja taivaaseen pääsemisen kaikkien ihmisten ulottuville kaikkina aikoina.

Näin ajallisen, katoavan valtakunnan tilalle luotavalle kuningaskunnalle laskettaisiin ikuisesti kestävä perustus, joka on Jeesuksen sovintoveressä, viattoman Jumalan Pojan kuolemassa syntisten puolesta, että me saisimme elää iankaikkisesti.

Kerran koittaa päivä, jolloin kaikki kansat näkevät Jeesuksen Kristuksen tulevan takaisin pilvien päällä taivaallisen sotajoukkonsa kanssa*).

Jeesuksen armon torjuneille se on kauhun ja tuomion hetki, mutta syntien anteeksisaamisen lahjan vastaanottaneille se on ilon ja vapautuksen hetki.

Jeesus, anna minun olla seuraajasi kärsivällisesti siellä missä sinä nyt kuljet, hengellisesti köyhien ja syntisten keskellä. Anna minun loistaa sinun armoasi ja totuuttasi.

*)Johanneksen Ilmestys 19:11-16

11 Minä näin taivaan avoinna: näin valkoisen hevosen ja sen selässä miehen. Hän on uskollinen ja totuudellinen, hän tuomitsee ja taistelee vanhurskaasti.

12 Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit, hänellä oli päässään monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettu nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin hän itse.

13 Hänellä oli pukunaan vereen kastettu viitta, ja hänen nimensä on Jumalan Sana.

14 Hänen jäljessään tulivat taivaan sotajoukot, valkoisilla hevosilla ratsastavat soturit, joiden puku oli hohtavan valkeaa pellavaa.

15 Hänen suustaan lähtee terävä miekka. Sillä miekalla hän lyö kansoja, hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla ja polkee viinikuurnassa kaikkivaltiaan Jumalan hehkuvan vihan viinin.

16 Hänen viittaansa on reiden kohdalle kirjoitettu nimi: kuninkaiden Kuningas, herrojen Herra.

Saarna 25.3. 2007

TEKSTI PSALMI 113:1-8

Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä, ylistäkää, te Herran palvelijat!

Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja aina!

Idän ääriältä kaukaiseen länteen saakka kaikukoon Herran nimen ylistys!

Herra on korkea, kaikkien kansojen valtiias, yli taivaitten kohoaa hänen kirkkautensa.

Onko ketään Herran, meidän Jumalamme, vertaista? Hän istuu valtaistuimellaan korkeuksissa

mutta näkee alas maan syvyyksiin. Ei ole taivaassa, ei maassa ketään hänen vertaistaan!

Hän nostaa köyhän tomusta, hän kohottaa kurjan loasta

ja asettaa hänet ylhäisten joukkoon, kansansa ylimysten vierelle.

Oletko väsynyt työstä tai muuten vain? Uupunut saa pysähtyä ihastelemaan Jumalamme suuruutta ja hyvyyttä. Oletko köyhä ja avuton? Uupunut ja köyhä saavat ammentaa Herran hyvyydestä.

Hän näkee valtaistuimeltaan korkeuksista alas maan syvyyksiin, sinne missä uupunut vaeltaja katselee raukein silmin taivaalle tai kenkiensä kärkiin.

Hän nostaa köyhän tomusta, ja väsyneen uupumuksen alta, ja asettaa köyhän ylhäisten joukkoon, ja itsensä mitättömäksi tuntevan tien tallaajan kansansa ylimysten rinnalle.

Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä! Voitko kuvitella suurimman mahdollisen orkesterin ja niitä silmiin kantamattoman rivin.

Idän ääriältä kaukaiseen länteen saakka kaikukoon Herran nimen ylistys kaikilla soittimilla soittaen ja suureen ääneen laulaen.

Ylistys kaikuu Japanista Kiinaan ja Intiaan, Afganistaniin, Iraniin, Israeliin, Libyaan, Puerto Ricoon, Guatemalaan, Meksikoon, Hawajille, Papua Uuteen Guineaan.

Herran nimen ylistys kaikuu maasta linnunradan läpi halki maailmankaikkeuden, sen äärestä ääreen ja sen yli sinne, minne tämä maailma ei yllä.

Herra on korkea, kaikkien kansojen valtiias! Onko ketään Herran, meidän Jumalamme vertaista?

Marian kiitosvirsi

Silloin Maria sanoi: -- Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani, sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa. Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi,

sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä, polvesta polveen hän osoittaa laupeutensa niille, jotka häntä pelkäävät.

Hänen kätensä on tehnyt mahtavia tekoja, hän on lyönyt hajalle ne, joilla on ylpeät ajatukset sydämessään.

Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan ja korottanut alhaiset.

Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois.

Hän on pitänyt huolen palvelijastaan Israelista, hän on muistanut kansaansa ja osoittanut

lauputensa

Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen, ajasta aikaan, niin kuin hän on isillemme luvannut.

Luukas 1:44-55

Saarna 26.3. 2007

TEKSTI 1. SAMUELIN KIRJA 2:1

Sydämeni riemuitsee Herrasta, Herra nostaa minun pääni pystyyn.

Hanna, profeetta Samuelin äiti oli lapseton, ja hän sai sen vuoksi osakseen ylenkatsetta.

Viimein Hanna kääntyi Jumalan puoleen rukoillen hartaasti ja teki lupauksen: jos Jumala antaisi hänelle poikalapsen, niin Hanna antaisi hänet Jumalalle koko hänen elämänsä ajaksi.

Jumala kuuli Hannan rukoukset, ja Hanna sai miehensä Elkanan kanssa pojan jolle hän antoi nimen Samuel.

Kun Samuel oli vieroitettu, Hanna ja hänen miehensä veivät Samuelin Jerusalemin temppeliin, ja sinne hän jäi palvelemaan Herraa.

Kävi ilmi että Jumala oli antanut Samuelille profeetan tehtävän, ja hänestä tuli yksi suurimmista Israelin profeetoista.

Jumala antoi Hannalle Samuelin tilalle vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä

Hannan murhe kääntyi rukouksen kautta siunaukseksi paitsi hänelle itselleen, myös koko Israelin kansalle.

Tuotuaan Samuelin temppeliin Hanna rukoili kiittäen: Sydämeni riemuitsee Herrasta, Herra nostaa pääni pystyyn!

Suru lapsettomuudesta vaihtui rikkaaksi elämäksi omien lasten keskellä, kun Hanna oli kertonut huolensa elävälle Jumalalle.

Kenties johonkin meidänkin murheistamme on kätkeyty siunauksen siemen, ja kun muutamme surumme rukoukseksi, näemme Jumalan salatun aivoituksen tulevan ilmi.

Jeesus, elävän Jumalan Poika, rohkaise meitä kääntymään kaikissa asioissamme sinun puoleesi.

Saarna 27.3. 2007

TEKSTI JESAJA 7:4

Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

Jumala meidän kanssamme. Millainen Jumala? Jumala, jonka edessä kuningas Daavid lauloi ja tanssi kaikin voimin ylistäen häntä, joka auttaa hädässä, jolla on kaikki valta, joka on hyvä ja laupias.

Jumala joka rakastaa syntisiä ja kutsuu meitä seuraansa. Jumala joka saa kaiken kasvamaan ja versomaan ja kukoistamaan, joka saa ihmiset terveiksi ja sopuun toistensa kanssa. Jumala joka on kiinnostunut meistä ja meidän tekemisistämme ja tulee luoksemme lämpimin ajatuksin. Jumala joka tuli pelastamaan syntisiä ja auttamaan ja tukemaan heikkoja ja parantamaan haavoittuneita.

Jumala joka riemuitsee meistä ja on joka hetki kanssamme varjellen meitä kaikkivaltiaalla voimallaan. Jumala joka näyttää meille tien. Jumala joka on meitä vastassa kun ylitämme rajan elämästä elämään kuoleman kautta.

Jumala joka on ihminen ihmisen hahmossa ja parantaa meidän ihmisyytemme. Jumala joka tekee meidät inhimillisiksi ihmisiksi iloitsemaan ihmisyydestämme. Jumala joka tuo ihmiset lähellemme ja vie meidät heidän luokseen. Immanuel, Jumala meidän kanssamme,

joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin ,
kuoli ja haudattiin,
nousi kolmantena päivänä kuolleista.

Saarna 28.3. 2007

TEKSTI LUUKAS 1: 28;42

"Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi!"

"Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!"

Kuvittele pimein syysyö jonka muistat, yö jossa ei näy valon pilkahdustakaan. Niin pimeässä kaipaa ilman muuta valoa näyttämään tietä.

Maailma joutui tällaiseen yöhön Eevan ja Aadamin katkaistua elämänlangan, yhteyden Luojaan. Heiltä pimentyi yhdessä hetkessä käsitys Jumalasta ja elämästä hänen yhteydessään, ja niin on ollut kaikilla sukupolvilla heidän jälkeensä kunnes Jumala alkoi toteuttaa pelastussuunnitelmaansa.

Hän valitsi yhden miehen, Abramin ja hänen vaimonsa Saarain. He saivat uudet nimet Abraham ja Saara ja heidän jälkeläisistään polveutuu Israelin 12 heimoa ja yhdestä niistä Daavidin kuningassuku.

Tämä kansa sai Jumalalta erikoistehtävän, kirkastaa Jumala kansoille, jotka kaikki vaelsivat sisäisessä pimeydessä ja kuoleman ja saatanan kahleissa.

Nyt enkeli ilmoitti neitsyt Marialle, että hänestä syntyisi perillinen Daavidin valtaistuimelle, jonka Jumala oli luvannut pitää ikuisesti yllä.

”Häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen” oli enkeli Gabrielin ilmoitus Marialle.

Pyhä Henki varjosi Marian, ja niin Jumala lainasi Marian kohtua tullakseen taivaan kirkkaudesta pimeydessä ja kuoleman varjossa elävän ihmiskunnan luo, päästämään meidät vapauteen sovittamalla meidän syntimme ja murtamalla niin kuoleman ja saatanan vallan.

Tästä lähtien kaikki sukupolvet ovat ylistäneet neitsyt Mariaa autuaaksi.

Jumala on tehnyt suuret pelastustekonsa juuri meitä syntisiä varten, että me Jeesukseen uskomalla saisimme syntimme anteeksi ja pääsisimme Jumalan lapsiksi.

Tälläkin hetkellä Jumala kaipaa päästä isä-lapsi-suhteeseen jokaisen ihmisen kanssa. Me olemme oikeasti hänen sukuaan*).

*)Jaakob 4:5 ”Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan”?

Saarna 29.3. 2007 torstai

TEKSTI LUUKAS 1:31,32

Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus. Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi,

Vaatimaton neitsyt Maria joutui suurten tapahtumien myllerrykseen. Hänestä tulisi kuninkaan äiti. Hänen lapsensa saisi ylhäisimmän arvonimen, Korkeimman Poika. Se tarkoitti, että Marian lapsi olisi luvattu Messias, jota juutalaiset olivat odottaneet satojen vuosien ajan.

Tuntuu luonnolliselta, että Maria enkelin ilmoituksen saatuaan riensi kiireesti sukulaisensa Elisabetin, Johannes Kastajan äidin luo, ja viipyi siellä useamman kuukauden ajan. Hän tarvitsi jonkun, jonka kanssa jakaa nämä suuret asiat. Miten viisas Jumala onkaan. Hän ymmärsi hyvin millaisen paineen keskelle Maria joutuisi, ja siksi valmisti tälle tuen vanhan, elämää nähneen naisen luona. Elisabetia parempaa keskustelukumppania ja sielunhoitajaa Maria tuskin olisi voinut saada. Heitä yhdistivät sukulaisuuden lisäksi lapset, joita he enkelin ilmoituksen mukaan odottivat.

Jumala on säätänyt niin, ettei hänen antamaansa tehtävää ja sen tuomia huolia tarvitse kantaa yksin. Jeesus lähetti opetuslapsensa julistamaan evankeliumia ja parantamaan sairaita aina kaksittain. Myös Apostoli Paavalilla oli mukana työtoveri lähetyksimatkoillaan.

Jos koemme jääneemme Jeesuksen antamia tehtäviä hoitaessamme yksin, saamme turvallisesti rukoilla itsellemme työparia, jonka kanssa saa jakaa työn helteen ja kokemukset, ja rukoilla yhdessä toinen toistaan kantaen.

Saarna 30.3. 2007

TEKSTI LUUKAS 1:32-33

Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen.

Hän hallitsee Jaakobin sukua ikuisesti, hänen kuninkuudellaan ei ole loppua."

Haave ikuisesti kestävästä vallasta ja valtakunnasta on kiinnostanut historian kuluessa lukuisten valtakuntien hallitsijoita.

Valtakuntien mahti on kuitenkin aina jossain vaiheessa hiipunut, eikä ole ollut puutetta valankumouksistakaan. Ihmisten valtakuntia on vaikea hallita, koska ihmistä on vaikea hallita.

Ongelma hallitsijalle ja kansalle on ollut myös kuolevaisuus. Kukaan ihminen ei voi käyttää maan päällä loputtomiin saamiaan valtaoikeuksia eikä nauttia niiden hedelmiä.

Jumalan valtakunta on kuitenkin ikuinen. Nyt hänen valtakuntansa näyttää vain kovin eriskummalliselta.

Kerran eräs Rooman keisareista käski ahneuksissaan kristillisen kirkon piispaan tuomaan kirkon aarteet eteensä. Piispa vei keisarin eteen kaikki köyhät ja raajarikot. Keisari suuttui ja käski teloittaa piispan.

Jumalan valtakunnalla on kuitenkin kova ydin. Jumala tulee käyttämään kerran ehdotonta tuomiovaltaa. Nyt juuri mitataan ihmisyyttämme. Sen korkein mitta tiivistyy rakkauden kaksoiskäskyyn: Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi kaikesta sielustasi, kaikesta mielestäsi, kaikesta voimastasi ja kaikesta sydäimestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

Kerran Jumalan valtakunta yksin loistaa kirkkautta ja kunniaa. Maanpäälliset valtakunnat ovat Jumalalle kuin vesipisara sangon uurteessa, ja hän tekee niille mitä tahtoo. Hänen tahtonsa on oikeus ja laupeus. Se valtakunta joka aidosti pyrkii tällaisiin päämääriin, menestyy tällä Jumalan armosta. Muunlaiset kansakunnat häviävät omaan kelvottomuuteensa Jumalan vanhurskaan säätämysten käydessä niiden yli. Jumala on Herra myös tänään.

Herrassa tästä ajasta lähtevät saavat kuulla: Mutta sinä, mene, siksi kunnes loppu tulee; ja lepää, ja nouse osaasi päivien lopussa." Dan.12:13

Herrassa nukkuvan yö kuluu kuin lyhyt unennäkö, ja sitten herätään ottamaan vastaan uutta maailmaa jossa Messias Kristus hallitsee ikuisesti, eikä enää ole sotia, tuskaa eikä kuolemaa.

Jeesus, anna minulle kärsivällisyyttä odottaa sinun aikojasi. Amen

Saarna 31.3. 2007

TEKSTI LUUKAS 1:35

"Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi.

Järki ei voi tajuta Jumalan syntymistä ihmiseksi, mutta Pyhä Henki kirkastaa Kristusta jokaiselle kaipaavalle ja ikävöivälle.

Jos mielessäsi pyörivät etsivät kysymykset siitä kuka Jeesus on ja mitä hän voisi merkitä sinulle, ole onnellinen. Jeesus, Jumalan Poika kutsuu sinua juuri nyt seuraamaan itseään.

Jeesus on luvannut, että jokainen anova saa ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan ovi Jumalan valtakuntaan(Lk.11:10).

Jokaisella on oma tiensä Jeesuksen luo, ja jokaisella on omat kysymyksensä, joihin etsii vastauksia.

Eräs aikamme suuri kysymys on elämän tarkoitus. Miksi maailma on olemassa, miksi minä olen olemassa, onko minun elämälläni mielekkyyttä, vai olenko turha olento maailmankaikkeudessa?

Jeesus sanoo Johanneksen evankeliumissa: "Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat" (Joh.7:38)

Jeesuksen läsnäolo antaa kaikelle uuden sävyn. Hän avaa mielesi käsittämään todellisuutta uudella tavalla, ja saat ammentaa lisää ymmärrystä Raamatusta, jonka Pyhä Henki tekee sinulle eläväksi.

Olivatpa kysymyksesi millaisia tahansa, Jeesus on vastaus. Ole vain kärsivällinen ja mene mukaan seurakunnan kokoontumisiin ja rukoile itsellesi oma raamattupiiri, jossa saat keskustella uskoon liittyvistä asioista toisten Jeesuksen omien kanssa.

Pyri elämään mutkattomasti, luottaen Jeesukseen sellaisena kuin hän ilmoittaa itsensä Raamatussa, lähtemättä järkeistämään suhdettasi elävään Jumalaan ja Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen.

Jeesus sanoo: "Älä pelkää, usko ainoastaan."

